

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 192 / 2014

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.A.- .X., înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.
907492/18.09.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul Vamal de Interior .X. din cadrul Direcției Regionale Vamale .X. prin adresa nr. .X./13.09.2013, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/18.09.2013, asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A.**-în insolvență cu sediul în .X., str. X, nr. X, jud. X, X, CUI RO X, prin administrator special .X., conform Hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr. X din data de 14.03.2013.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013** și a Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013, emise de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei din care taxe vamale în sumă de .X. lei, accize în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei.

În raport de data comunicării **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X.**, respectiv **14.08.2013**, potrivit semnăturii și ștampilei societății aplicate pe aceasta, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Biroul

Vamal .X. în data de **10.09.2013** sub nr. X, conform ștampilei serviciului de registratură, aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1), lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa nr. 1 la pozitia nr. X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1823/2012 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.A.** - în insolvență.

I. Prin contestație, societatea solicită admiterea acesteia și anularea totală a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013 și a Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013 precizând că, acțiunea de control efectuată de organele de specialitate din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. la punctul de lucru al societății-Divizia .X.a avut loc ca urmare a Memoriului justificativ nr. .X./01.10.2012 privind pierderea iremediabilă datorată cazului fortuit a unor produse accizabile aflate în regim suspensiv de accize, transmis către MFP-Direcția de Autorizări și Tarif Vamal și spre știința Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Astfel, societatea arată că în acest memoriu a prezentat situația de fapt ce a stat la baza pierderii iremediabile a produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize, starea economică precară în care se afla la acel moment ce s-a accentuat în timp, fapt ce a condus la imposibilitatea plății facturilor la energia electrică în sumă totală de .X.lei, ajungându-se la deschiderea procedurii de insolvență în data de 30.01.2013.

Totodată, societatea arată că pe fondul lipsei de capital au apărut probleme tehnice și la Instalația Electroliză care au condus la oprirea funcționării instalațiilor tehnice de pe platforma industrială de la .X., ce asigurau ulimele surse de venituri ale societății.

Societatea arată că, inițial, întreruperea alimentării cu energie electrică trebuia să se producă în data de 27.08.2012, motiv pentru care golirea instalațiilor a căpătat regim de urgență prin pregătirea activităților de conservare a instalației de separare propan-propilenă și a parcului de

rezervoare aferent care presupune, așa cum se arată în Referatul justificativ nr. .X./14.09.2012, golirea acestora și recuperarea fazei lichide, respectiv recuperarea și conservarea stocurilor pompabile de produse aflate în antrepozit, decompimarea, inertizarea și represurizarea cu azot a întregului sistem de conducte și vase de depozitare.

Astfel, așa cum arată contestatara, depresurizarea/degazarea/inertizarea echipamentelor și a instalației de separare propan-propilenă au condus la apariția unor pierderi iremediabile de produse energetice și distrugerea acestora prin arderea în faclă, conform procedurilor de conservare/instrucțiunilor de lucru privind conservarea echipamentelor și instalațiilor și a documentației tehnice emisă de proiectant și anexată în copie la contestație.

Societatea arată că se află în situația unui caz fortuit, deoarece:

- în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Ordinul MFP nr. 418 din 29.03.2012, oprirea furnizării de energie electrică a instalației de separare propan-propilenă, fără luarea unor măsuri urgente, poate produce defecțiuni tehnice neprevăzute, deteriorarea utilajelor de producție ce pun în pericol siguranța instalației, a personalului de pe platforma antrepozitului fiscal și a zonelor limitrofe și

- în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) lit. b) din același ordin, sistarea furnizării de energie electrică poate fi asimilată unei împrejurări neprevăzute, rezultatul pericolelor fiind consecința unei intervenții străine de voința antrepozitarului autorizat.

Totodată, societatea invocă prevederile art. 206⁷ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a art. 206 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/1992 de Instituire a Codului vamal comunitar arătând că pierderile de produse accizabile sunt iremediabile și nu pot fi utilizate de nicio altă persoană, iar din acest motiv nu se datorează accize și taxe vamale.

Societatea arată că, urmare controlului efectuat în perioada 01.11.2012-15.02.2013, organele vamale au încheiat Procesul verbal nr. .X./15.02.2013 fără a întocmi Raportul privind rezultatul inspecției fiscale ce stă la baza emiterii deciziei de impunere potrivit art. 109 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, contestatara arată că organele vamale au procedat ulterior la reverificarea lunii septembrie 2012 prin emiterea Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013 care reproduce în mare parte procesul verbal anterior și a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013, fiind încălcate

dispozițiile art. 105 alin. (3) și (5) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Astfel, societatea arată că la momentul primului control, inspectorii fiscali au fost în posesia tuturor actelor pe care le-au verificat și ulterior, nu se justifica efectuarea acestei reverificări așa cum este prevăzută la art. 105¹ alin. (1) și (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, contestatara arată că organele vamale nu și-au îndeplinit obligația comunicării deciziei de reverificare așa cum este prevăzută la art. 105¹ alin. (4) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./13.08.2013 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013, contestată, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a constatat următoarele:

Urmare controlului vamal ulterior efectuat la S.C. .X. S.A.-în insolvență, punct de lucru Divizia X, asupra Declarațiilor vamale de punere în liberă circulație cu destinație finală-antrepozit fiscal, nr. .X./25.08.2011, nr. .X./25.08.2011 și nr. .X./25.08.2011, organele vamale au constatat referitor la cantitatea de .X. tone materii prime importate, aflată sub supraveghere vamală, că nu a fost utilizată în conformitate cu regimul vamal privind destinația finală aprobată, respectiv în scopul supunerii unui tratament specific de separare a materiei prime importate-fracție amestec propan-propilenă.

Organele vamale arată că în cazul acestor operațiuni vamale, mărfurile au fost puse în liberă circulație cu taxe vamale zero datorită destinației lor și cu suspendarea de la plata accizei și a TVA datorită plasării în antrepozit fiscal.

Astfel, organele vamale arată că din cantitatea totală de .X. kg. amestec propan-propilenă, materie primă importată și aflată în vasele de depozitare ale societății, cantitatea de .X.tone de amestec propan-propilenă a fost direcționată în sistemul de siguranță de faclă și arsă controlat conform Referatului justificativ nr. .X./14.09.2012, respectiv nr. X PIT/17.09.2012 aprobat de conducerea societății, fără aprobarea autorității vamale teritoriale, pierderea fiind considerată iremediabilă iar cantitatea de amestec rămasă și recuperată de X tone a fost pompată în conducta de legătură dintre .X. și .X..

Organele vamale arată că nu reprezintă un caz fortuit sau de forță majoră neachitarea la termen a facturilor restante la energia electrică, întrucât, în speță, S.C. .X. S.A.-în insolvență, punct de lucru Divizia

.X.cunoștea încă din data de 23.08.2012 că va fi sistată furnizarea de energie electrică astfel încât acesta putea să înștiințeze autoritatea vamală teritorială înaintea producerii acestui eveniment, în vederea verificării stocurilor de produse energetice accizabile în conformitate cu prevederile legale în materie.

Organele vamale arată că urmare a Hotărârii conducerii societății din data de 28.02.2012, prin comunicatul de la Bursa de Valori, cu privire la oprirea instalațiilor ca urmare a somațiilor S.C. .X. S.A. de sistare a furnizării de curent, s-a dispus întocmirea unui grafic pentru pregătirea și conservarea instalației de separare propan-propilenă și a parcului de rezervoare aferent, având în vedere că în antrepozitul fiscal erau produse periculoase care puteau pune în pericol siguranța personalului precum și a localităților învecinate.

Astfel organele vamale arată că în conformitate cu graficul aprobat de conducerea societății nr. .X./30.08.2012, data începerii operațiunilor de golire a instalațiilor este 31.08.2012, iar data limită a opririi gazului combustibil la închiderea hidraulică a instalației este 20.09.2012.

Totodată, organele vamale arată că societatea a depus ulterior, în data de 26.09.2012 la Autoritatea Națională a Vămirilor cererea pentru aprobarea pierderii iremediabile a unor produse accizabile aflate în regim suspensiv de accize ca urmare a unui caz fortuit, înregistrată sub nr. .X. împreună cu memoriu-referat justificativ, adrese de la S.C. .X. S.A., graficul de pregătire/conservare a instalației separare propan-propilenă și parc rezervoare aferent nr. .X./04.09.2012, Decizia – comunicat în piața de capital din data de 27.08.2012 și extras din documentația de proiectare a instalației de separare propan-propilenă.

Organele vamale arată că potrivit art. 206⁷ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 73 alin. (3) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 3 alin. (2) din Ordinul MFP nr. .X./2012 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, neachitarea la termen a facturilor restante la energia electrică a S.C. .X. S.A. nu reprezintă caz de forță majoră sau caz fortuit întrucât contestatara cunoștea încă din data de 23.08.2012 că urma să fie întreruptă furnizarea de energie electrică ca urmare a neplății facturilor având posibilitatea să înștiințeze în termen autoritatea vamală teritorială, înainte de producerea acestui eveniment, în vederea verificării stocurilor de produse

energetice accizabile precum și respectarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordinul MFP 418/2012.

În aceste condiții organele vamale consideră că distrugerea cantității de .X.tone amestec propan-propilenă reprezintă eliberare în consum.

Totodată, organele vamale arată că contestatara a încălcat prevederile art. 199 , art. 293 și art. 299 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 de instituire a Codului Vamal Comunitar, în sensul că a folosit mărfurile aflate sub supraveghere vamală, care au fost puse în liberă circulație cu taxe vamale zero datorită destinației lor, în alt mod decât cel prevăzut în autorizație și fără acordul autorității vamale, fapt ce a dus la nașterea datoriei vamale conform art. 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Astfel, pentru cantitatea de .X.kg materie primă importată aflată sub supraveghere vamală neutilizată în conformitate cu regimul vamal privind destinația vamala aprobată din care cantitatea de X tone amestec propan-propilenă a fost direcționată în sistemul de siguranță de faclă și arsă controlat conform Referatului justificativ nr. .X./14.09.2012 și respectiv cantitatea de X tone amestec propan-propilenă a fost pompată în conducta de legătură dintre .X. și .X., organele vamale au calculat în sarcina societății taxe vamale în sumă de .X.lei, accize în sumă de .X.lei și pe cale de consecință TVA în sumă de .X.lei.

III. Luând în considerare susținerile contestatarii și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatară și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatară datorează accize aferente materiei prime importate-fracție amestec propan-propilenă în scopul supunerii unui tratament specific de separare, în condițiile în care a folosit aceste mărfuri aflate sub supraveghere vamală, puse în liberă circulație cu taxe vamale zero pentru o destinație declarată în alt mod decât cel prevăzut în autorizație și fără acordul autorității vamale.

În fapt, în baza Autorizației de utilizare a unui regim vamal cu impact economic/destinație finală nr. .X./07.07.2011 și Autorizației de antrepozit fiscal nr. RO.X. din 29.12.2010, societatea a pus în liberă circulație

cu declarațiile vamale nr. .X./25.08.2011, nr. .X. din 25.08.2011 și nr. .X. din 25.08.2011 cantitatea de X tone fracție amestec propan-propilenă cod NC 27111291.

Regimul vamal utilizat a fost 0700 - punere în liberă circulație și plasare în mod simultan sub un regim de antrepozit fiscal, mărfurile fiind puse în liberă circulație cu taxe vamale zero datorită destinației lor și cu suspendarea de la plata accizelor și TVA datorită plasării în antrepozit fiscal, termenul de încheiere aprobat pentru aceste operațiuni fiind data de 31.07.2013.

Urmare a neachitării facturilor de plată restante către S.C. .X. S.A., contestatara a primit mai multe somații de deconectare cu adresele nr. .X./22.08.2012 a S.C. .X. S.A. privind întreruperea furnizării de energie electrică începând cu data de 27.08.2012, nr. .X./03.09.2012 a S.C. .X. S.A. privind întreruperea furnizării de energie electrică începând cu data de 10.09.2012 și nr. .X./11.09.2012 a S.C. .X.S.A.-Divizia Energie privind întreruperea furnizării de energie electrică începând cu data de 15.09.2012.

Ca urmare, în data de 30.08.2012, societatea a întocmit Graficul pentru pregătirea și conservarea instalației de separare propan-propilenă și a parcului de rezervoare aferent înregistrat sub nr. .X. (.X./04.09.2012), iar ulterior, în perioada 31.08.2012-20.09.2012, S.C. .X. S.A. a procedat la depresurizarea/ degazarea/inertizarea echipamentelor și a instalației de separare propan-propilenă și distrugerea produselor energetice – propan propilenă prin arderea în faclă, conform procedurilor de conservare/instrucțiunilor de lucru privind conservarea echipamentelor și instalațiilor și a documentației tehnice emisă de proiectant.

Astfel, cantitatea de .X.tone de amestec propan-propilenă a fost direcționată în sistemul de siguranță de faclă și arsă controlat iar cantitatea de amestec rămasă și recuperată de X tone a fost pompată în conducta de legătură dintre .X. și .X..

Contestatara a depus în data de 26.09.2012 la Autoritatea Națională a Vămilelor, cererea pentru aprobarea pierderii iremediabile a unor produse accizabile aflate în regim suspensiv de accize ca urmare a unui caz fortuit, înregistrată sub nr. .X. împreună cu memoriu-referat justificativ, adrese S.C. .X. S.A., Graficul de pregătire/conservare a instalației separare propan-propilenă și parc rezervoare aferent nr. .X./30.08.2012 (.X./04.09.2012), Decizia – comunicat în piața de capital din data de 27.08.2012 și extras din documentația de proiectare a instalației de separare propan-propilenă.

Organele vamale au stabilit că neachitarea la termen a facturilor restante la energia electrică nu reprezintă caz de forță majoră sau caz fortuit, contestatara nu a respectat toate obligațiile ce decurg din plasarea

respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere și a folosit mărfurile aflate sub supraveghere vamală care au fost puse în liberă circulație cu taxe vamale zero datorită destinației lor, în alt mod decât cel prevăzut în autorizație, fără acordul autorității vamale fapt pentru care prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013, s-a stabilit în sarcina societății suma totală de .X.lei din care taxe vamale în sumă de .X.lei, accize în sumă de .X.lei și TVA în sumă de .X.lei.

Prin contestație, S.C. .X. S.A. consideră că, în speță, se află în situația unui caz fortuit, beneficiază de facilitățile prevăzute de Ordinul MFP nr. .X./2012 și solicită admiterea contestației și anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013 și a Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013 care a stat la baza emiterii deciziei contestate, emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În drept, prevederile art. 21 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, stipulează:

“Articolul 21

(1) Tratatamentul tarifar favorabil de care pot beneficia anumite mărfuri pe motivul naturii lor sau a destinației lor este reglementat de condițiile prevăzute în conformitate cu procedura comitetului. Atunci când este necesară o autorizație se aplică art. 86 și 87.”

De asemenea prevederile art. 82 alin. (1) și art. 87 din același act normativ menționat mai sus, stipulează:

“Articolul 82

(1) Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero pe motivul destinației lor finale, acestea rămân sub supraveghere vamală. Supravegherea vamală se încheie atunci când condițiile prevăzute pentru acordarea unui astfel de drept redus sau zero încetează a mai fi aplicate, în cazul în care mărfurile sunt exportate sau distruse sau utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea dreptului redus sau zero este permisă cu condiția achitării drepturilor datorate.

Articolul 87

(2) Titularul autorizației este obligat să înștiințeze autoritățile vamale asupra tuturor factorilor care se ivesc după acordarea autorizației care pot influența menținerea sau conținutul acesteia. “

Totodată, prevederile art. 293 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2457/93 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar, stipulează:

“Articolul 293

1. Persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Comunității li se eliberează autorizații folosind modelul din anexa 67, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

[...]

(b) solicitantul oferă toate garanțiile necesare pentru desfășurarea corectă a operațiunilor ce trebuie efectuate și se obligă:

- să atribuie mărfurilor, parțial sau total, destinația finală prevăzută sau să le transfere și să prezinte dovada acestei atribuirii sau a transferului potrivit dispozițiilor în vigoare,

- să nu întreprindă acțiuni incompatibile cu scopul prevăzut al destinației finale avute în vedere,

- să informeze autoritățile vamale competente asupra tuturor factorilor care pot afecta autorizarea; [...]“

Astfel, așa cum rezultă din actul de control, societatea a pus în liberă circulație materia primă importată, menționată mai sus, cu taxe vamale zero pentru destinația declarată, respectiv în scopul supunerii unui tratament specific – separare propan-propilenă și cu suspendarea de la plata accizelor și a TVA ca urmare a plasării într-un antrepozit fiscal.

Potrivit regimului vamal acordat societatea avea obligația să atribuie mărfurilor destinația finală prevăzută, să prezinte dovada acestei atribuirii potrivit dispozițiilor în vigoare, să nu întreprindă acțiuni incompatibile cu scopul prevăzut al destinației finale avute în vedere și să informeze autoritățile vamale competente asupra tuturor factorilor care pot afecta autorizarea.

Așa cum rezultă din actul de control și din documentele aflate la dosar, în perioada 31.08.2012-20.09.2012 societatea a direcționat în sistemul de faclă și arșă controlat cantitatea de .X.tone amestec propan-propilenă iar cantitatea de amestec rămasă și recuperată de X tone a fost pompată în conducta de legătură dintre .X. și .X..

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezultă că asupra acestui fapt societatea nu a anunțat autoritățile vamale competente, depunând ulterior, respectiv în data de 26.09.2012, cererea pentru aprobarea pierderii iremediabile a unor produse accizabile aflate în regim suspensiv de accize ca urmare a unui caz fortuit, înregistrată sub nr. .X. la Autoritatea Națională a Vămilelor.

Având în vedere că societatea a acordat o altă destinație finală mărfurilor decât cea prevăzută în autorizație fără anunțarea autorităților vamale, mărfurile fiind sub supraveghere vamală, în sarcina contestatarii a luat naștere o datorie vamală în conformitate cu prevederile art. 204 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care precizează:

”Articolul 204

(2) Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.”, drept pentru care, în mod legal, organele vamale au stabilit în sarcina societății taxe vamale în sumă de .X.lei.

Referitor la accize se reține că potrivit dispozițiilor art. 206⁷ alin. (5) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se prevede:

“ART. 206⁷ - Eliberarea pentru consum

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.”

De asemenea dispozițiile pct. 73 alin. (6) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stipulează:

“(6) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Astfel, potrivit prevederilor legale invocate mai sus se reține că distrugerea totală a produselor accizabile aflate în regim suspensiv ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră nu este considerată eliberare pentru consum cu condiția ca autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile să respecte prevederile legale incidente în materie, în speță Ordinul MFP nr. .X./2012 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea

în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum care la art. 1, art. 2 și art. 5 alin. (1) și (2), dispun:

“ART. 1

Distrugerea de produse accizabile într-un antrepozit fiscal nu se consideră eliberare pentru consum atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele accizabile nu mai îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

ART. 2

(1) Distrugerea este datorată unui caz fortuit atunci când aceasta este rezultatul unui eveniment care nu putea fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs.

(2) Constituie cazuri fortuite: fenomene ale naturii, defecțiuni tehnice neprevăzute, deteriorarea utilajelor de producție, utilizarea în cadrul procesului de fabricație a unor componente (materie primă și/sau materiale auxiliare) cu vicii ascunse sau acțiunea neprevăzută ori imprudentă a unei persoane.

(3) Pentru ca o situație să fie considerată un caz fortuit trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

a) rezultatul pericolelor să fie consecința unei intervenții străine de voința antrepozitarului autorizat;

b) antrepozitarul autorizat să fi fost în imposibilitatea, fie și relativă, de a prevedea intervenția împrejurării care a determinat producerea rezultatului.

ART. 5

(1) Pentru ca distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal să nu fie considerată eliberare pentru consum, antrepozitarul autorizat care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 - 4 trebuie ca înainte de efectuarea operațiunii de distrugere să solicite aprobarea autorității vamale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea.

(2) Cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile va fi însoțită de o documentație care va cuprinde:

a) un memoriu în care să justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul distrugerii în antrepozitul fiscal;

b) dovada intervenției cazului fortuit sau cauzei de forță majoră ori documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal: rapoarte de evaluare a produselor sau rapoarte de evaluare a produsului și/sau materiei prime ori materialelor auxiliare, emise de un laborator acreditat, procese-verbale de certificare a calității, procese-verbale de constatare a neconformității produsului, precum și orice alte documente, după caz.”

Astfel, potrivit doctrinei cazul fortuit este rezultatul unui eveniment care nu putea fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs.

În literatura de specialitate prin caz fortuit se înțelege ori o împrejurare internă care își are originea în câmpul de activitate a celui chemat să răspundă ori o împrejurare externă care nu are caracter extraordinar și poate fi prevăzută și evitată cu diligența și prudența de care este în stare omul cel mai capabil. Cazul fortuit se plasează astfel în zona care desparte forța majoră de culpă și spre deosebire de forța majoră care reprezintă întotdeauna un eveniment extern, extraordinar, absolut imprevizibil și invincibil, cazul fortuit poate cuprinde și împrejurări sau fenomene interne ce se produc în sfera de activitate a persoanei chemate să răspundă.

De asemenea, potrivit art. 2 din actul normativ menționat mai sus, din categoria de cazuri fortuite fac parte incidente precum fenomene ale naturii, defecțiuni tehnice neprevăzute, deteriorarea utilajelor de producție, utilizarea în cadrul procesului de fabricație a unor componente (materie primă și/sau materiale auxiliare) cu vicii ascunse sau acțiunea neprevăzută ori imprudentă a unei persoane deci împrejurări sau fenomene interne adică acelea care își au originea și se produc în sfera de activitate a persoanei chemată să răspundă.

Așadar, cazul fortuit este de regulă un fenomen intern care își are originea în câmpul de activitate a persoanei chemată să răspundă și se referă la evenimente care nu pot fi prevăzute, prevenite și depășite.

Astfel, invocarea de către societate ca și caz fortuit a întreruperii inevitabile a furnizării cu energie electrică pentru neplata facturilor restante nu poate reprezenta o împrejurare ce nu putea fi prevăzută și evitată cu diligența și prudența specifice omului cel mai capabil și din această perspectivă, așa cum s-a arătat anterior, societatea avea obligația de a depune toate eforturile necesare pentru desfășurarea activității cu maxim de profesionalism în ce privește alimentarea instalațiilor cu produse accizabile, întreruperea furnizării energiei electrice nefiind o intervenție străină de voința antrepozitarului, contractul de furnizare a energiei electrice prevăzând că neplata facturilor atrage sistarea furnizării energiei electrice, acest fapt putând fi prevăzut și înlăturat.

În această situație distrugerea/pomparea în conducta de legătură dintre .X. și .X. a produselor accizabile importate nu se încadrează în situațiile prevăzute de lege pentru a nu putea fi considerate eliberare pentru consum.

În aceste condiții, în mod legal, organele vamale au calculat în sarcina societății accize în sumă de .X.lei.

Având în vedere cele menționate mai sus precum și prevederile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit căroră:

“ART. 139 Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.”, în mod legal organele vamale au stabilit pe cale de consecință în sarcina societății TVA în sumă de .X.lei.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia sistarea furnizării de energie electrică la instalația de separare propan-propilenă poate fi asimilată unui caz fortuit respectiv unei împrejurări neprevăzute, rezultatul pericolelor fiind consecința unei intervenții străine de voința antrepozitarului autorizat, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că S.C. .X. S.A. cunoștea din somațiile primite că urma să-i fie întreruptă furnizarea cu energie electrică începând cu data de 22.08.2012 fapt ce nu poate fi considerat un eveniment neprevăzut și nici de neîmpiedicat dacă societatea ar fi achitat facturile de plată restante la energia electrică conform clauzelor din contractul încheiat cu S.C. .X. S.A.

Referitor la susținerea societății că au fost încălcate prevederile art. 105 alin. (3), (5) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 102.6 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal în sensul că în data de 15.02.2013 organele vamale au întocmit Procesul verbal nr. X iar apoi nu au mai emis nici un alt act iar în data de 13.08.2013 a fost întocmit Procesul verbal de control nr. .X. și Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X. care reproduce în mare parte procesul verbal anterior, se reține că Procesul verbal nr. .X./15.02.2013 a fost întocmit de reprezentanți ai Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. -Serviciul Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizabile urmare unui control inopinat ce a avut drept scop verificări referitoare la pierderile iremediabile de produse accizabile aflate în regim

suspensiv, ca urmare a cazului fortuit, generat de iminenta decuplare a societății de la rețeaua de energie electrică.

Conform dispozițiilor art. 97 din din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control:

a) controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică și documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului;[...]

(2) La finalizarea controlului inopinat sau încrucișat se încheie proces-verbal.”, coroborate cu cele ale Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr. 1304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală care la pct. 1 din Anexa 5.b precizează că:

“Procesul-verbal reprezintă actul de control care se întocmește de către organele de inspecție fiscală numai în cazul controlului inopinat, încrucișat, în cazul efectuării, în condițiile legii, a unei cercetări la fața locului (art. 55 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată) sau pentru consemnarea unor fapte, în timpul inspecției fiscale, care pot întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Nu are ca rezultat întocmirea unei decizii de impunere. Se anexează la raportul de inspecție fiscală.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se desprinde concluzia că pentru controlul inopinat se întocmește Proces verbal și nu se emite decizie de impunere.

Procesul verbal are caracter de act premergător al unui act administrativ fiscal până la emiterea titlului de creanță reprezentat de decizia de impunere fiscală.

Noțiunea de act administrativ fiscal, în înțelesul Codului de procedură fiscală, este definită de art.41 ca fiind actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Potrivit art. 85 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul de procedură fiscală, actul prin care se stabilesc impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat îl constituie fie declarația fiscală, în condițiile art. 82 alin.(2) și art. 86 alin.(4), fie decizia emisă de organul fiscal în celelalte cazuri.

Prin urmare, doar declarația fiscală și decizia de impunere constituie titlu de creanță prin care se pot stabili obligații de plată în sarcina contribuabililor.

În speță, procesul verbal a avut ca scop verificarea unor situații de fapt referitoare la activitatea contestatoarei nefiind un act prin care se stabilesc impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului de stat sau se dispun măsuri de virare la buget a unor sume de bani.

Prin urmare, având în vedere că procesul verbal are doar un caracter de act premergător și nu este un act administrativ prin care să se stabilească vreun raport obligațional între contribuabilul controlat și bugetul de stat, se reține că nu poate fi vorba despre reverificarea aceluiași impozit pe aceeași perioadă, motiv pentru care nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației afirmația societății.

Organul de soluționare reține că și în situația în care în urma unei inspecții fiscale nu s-ar fi constatat deficiențe cu privire la obligațiile datorate bugetului general consolidat organele de inspecție fiscală aveau obligația să emită decizie de nemodificarea a bazei de impunere în baza raportului de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art. 109 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, având în vedere cele reținute precum și prevederile legale invocate, pentru suma de .X.lei din care taxe vamale în sumă de .X.lei, accize în sumă de .X.lei și TVA în sumă de .X.lei, contestația societății va fi respinsă ca neîntemeiată în baza art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1, lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează: *“Contestația poate fi respinsă ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.

450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./13.08.2013, emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în baza Procesului verbal de control nr. .X./13.08.2013 pentru suma de .X.lei din care taxe vamale în sumă de .X.lei, accize în sumă de .X.lei și TVA în sumă de .X.lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,